

cessu Iupiter à principio Arietis, & nouum hoc fidus à poli stella reperiatur ac rursus in pari propemodum alitudine ab ecliptica atque est latitudo nostræ regionis 32. gr. scilicet. Maximum verò, quod sit in præcipuo puncto totius cœli, in contactu & nodo Galaxiæ circuli, & coluri, qui per æquinoctium veris incedit, id est per principia Arietis & Libræ dirimens dextram cœli partem à sinistra non minus quam æquator superius hemisphærium ab inferiore, & leges tum humanæ, tum diuinæ rectum ab obliquo, errorum tenebras à veritatis ac iusticiæ luce distinguunt. Credibile est itaque totam spectare ad axim & cardines mundi, cum ad illos habeat exactissimam symmetriam. Fiunt autem & rerum maximæ metamorphoses Sole ingrediente principium Arietis vel æquinoctium vernum sub 11. Martij: quo tempore vel Hipp. teste agitantur humores, & spiritus vniuersi, vnaque cum ipsis partes singulæ mundi minoris atque maioris. Eodem puncto totius orbis prima fuisse cunabula omnes philosophi suspicantur.

Non alios primæ crescentis origine mundi.

Illuxisse dies, aliūmue habuisse tenorem.

Crediderim. Ver illuderat. Ex Georg. 2.

Quare & ex illo antiquitus rectè annorum circuitus numerabant. Si quis autem diligenter obseruet in astronomico globo, stella hæc adamussim ab æquinoctij puncto distat gradibus 60. id est per sextilem radium, à quinto Capricorni per quadrantem.

Plura qui volet, rem superstitione potius quam utiliter quærens, is & Eclipsim præcedentem & cometem anni 1559. & chasmata cœlo visa saepius cum portentis alijs infinitis ad statum præsentem comparet. Idem quid Sol promittat (si qua hinc naturalibus fides) ingressu suo in proximum ver in Arietem & Taurū dodecat. Martio & Aprili mensib. presertim accedēte paulatim